

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 6/2016
19.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић, Браниславе Апостоловић, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници по тужби тужилаца: 1. З.Т. из З., 2. Б.Д. из З., 3. С.С. из З., 4. П.М. из З., 5. П.П. из Л., 6. Ш.Р. из З., 7. Ш.И. из З., 8. Д.Р. из А., 9. Д.М. из Л., 10. Ч.М. из Е., 11. М.С. из З., 12. П.Ј. из З., 13. Д.О. из Е. и 14. Б.Д. из З., које заступа пуномоћник К.Р., адвокат из З., против тужених: 1. Стечајна маса Б.с. АД у стечају, З., кога заступа пуномоћник З.Ћ., адвокат из З. и 2. ДОО И. у стечају, З., кога заступа пуномоћник С.Р., адвокат из З., ради утврђења оспореног потраживања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр.5927/15 од 15.10.2015. године, у седници већа одржаној 19. априла 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

1. НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужилаца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 5927/15 од 15.10.2015. године.

2. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 5927/15 од 15.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Зрењанину П бр.337/14 од 29.06.2015. године, у ставу I изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца З.Т. према друготуженом у износу од 534.426,15 динара, а одбијен тужбени захтев за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 534.426,15 динара. У ставу II изреке утврђено је као основано потраживање тужиоца Б.Д. према друготуженом у износу од 350.260,45 динара, а преко утврђеног до траженог износа од 460.054,78 динара тужбени захтев је одбијен. Одбијен је тужбени захтев овог тужиоца за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 460.054,78 динара. У ставу III изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца С.С. према друготуженом у износу од 225.669,46 динара, а одбијен је тужбени захтев за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 225.669,46 динара. У ставу IV изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца П.М. према друготуженом у износу од 321.570,50 динара, а преко утврђеног до траженог износа од 422.371,64 динара тужбени захтев је одбијен. Одбијен је и захтев овог тужиоца за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 422.371,64 динара. У ставу V изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца П.П. према друготуженом у износу од 255.095,00 динара, 20,00 динара, а одбијен је захтев овог тужиоца за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 255.095,20

динара. У ставу VI изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца Ш.Р. према друготуженом у износу од 124.858,60 динара, а преко утврђеног до траженог износа од 163.997,40 динара тужбени захтев је одбијен. Одбијен је захтев овог тужиоца за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 163.997,40 динара. У ставу VII изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца Ш.И. према друготуженом у износу од 98.956,50 динара, а преко утврђеног до траженог износа од 126.142,65 динара, тужбени захтев је одбијен. Одбијен је и захтев овог тужиоца за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 126.142,65 динара. У ставу VIII изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца Д.Р. према друготуженом у износу од 191.255,83 динара, а преко утврђеног до траженог износа од 251.207,84 динара, тужбени захтев је одбијен. Одбијен је захтев овог тужиоца за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 251.207,84 динара. У ставу IX изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца Д.М. према друготуженом у износу од 120.935,80 динара, а преко утврђеног до траженог износа од 151.755,01 динара, тужбени захтев је одбијен. Одбијен је тужбени захтев овог тужиоца за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 151.755,01 динара. У ставу X изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца Ч.М. према друготуженом у износу од 165.287,72 динара, а преко утврђеног до траженог износа од 216.534,00 динара тужбени захтев је одбијен. Одбијен је захтев овог тужиоца за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 216.534,00 динара. У ставу XI изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца М.С. према друготуженом у износу од 388.036,74 динара, а преко утврђеног до траженог износа од 410.490,91 динара, тужбени захтев је одбијен. Одбијен је тужбени захтев овог тужиоца за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 410.490,91 динара. У ставу XII изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца П.Ј. према друготуженом у износу од 185.827,15 динара, а преко утврђеног до траженог износа од 244.077,39 динара, тужбени захтев је одбијен. Одбијен је тужбени захтев овог тужиоца за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 244.077,39 динара. У ставу XIII изреке, утврђено је као основано потраживање тужиоца Д.О. према друготуженом у износу од 128.721,40 динара, а преко утврђеног до траженог износа од 160.725,36 динара тужбени захтев је одбијен. Одбијен је тужбени захтев овог тужиоца за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 160.725,36 динара. У ставу XIV, утврђено је као основано потраживање тужиоца Б.Д. према друготуженом у износу од 239.573,11 динара, а преко утврђеног до траженог износа од 314.670,84 динара, тужбени захтев је одбијен. Одбијен је тужбени захтев овог тужиоца за утврђење новчаног потраживања према првотуженом у износу од 314.670,84 динара. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж бр.5927/15 од 15.10.2015. године жалбе тужилаца и друготуженог одбијене су као неосноване и потврђена је наведена пресуда Привредног суда у Зрењанину.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију, побијајући је због погрешне примене материјалног права. Ревизија је изјављена на основу члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11) и члана 14. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови да се о ревизији тужилаца одлучује као о посебној ревизији.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, измењеном одредбом члана 14. Закона о изменама и допунама ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи разлоге тужилаца за одлучивање о ревизији као посебној ревизији, Врховни касациони суд је нашао да за овакво одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе. Ово са разлога, што тужиоци у ревизији нису навели постојање различитих судских одлука по истом правном питању, од значаја за праксу, уколико постоје, нити су навели у чему се огледа разлика у ставовима, те нема потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Стога је одлучено као у ставу 1. изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11), измењеног чланом 15. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), као и члана 23. Закона о изменама и допунама ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 13. Закона о изменама и допунама ЗПП, измењена је одредба члана 403. ст.2. и 3. ЗПП, тако што је у ставу 3. прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбе у овој парници, ради утврђења оспореног потраживања, поднете су суду 04.12.2009. године (1,2,3,5,6,7, и 8 тужиоца); 07.12.2009. године (тужиоци 4,9,10,12,13 и 14 - тужиоца) и 08.12.2009. године (11 тужилац). Поднеском од 04.06.2015. године, смањени су и коначно опредељени захтеви за износе наведене у изреци првостепене пресуде. Побижани део правноснажне пресуде у овој парници за сваког од тужилаца посебно (нису јединствени супарничари), је испод износа од 40.000 евра у динарској противвредности (1 евро на дан подошења тужбе суду износио је 95,7965 динара).

С обзиром да је побијани део правноснажне пресуде у овој парници за сваког тужиоца испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност ревизије у имовинскоправним споровима, то ревизија тужилаца у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена.

Дозвољеност ревизије у овој парници није цењена у смислу одредбе члана 22. Закона о изменама и допунама ЗПП, којом је измењена одредба члана 485. ЗПП, а којом је одређен цензус за дозвољеност ревизије у привредним споровима, будући да је Привредни суд у Зрењанину, поступао у овом предмету по атракцији надлежности, јер је над туженима отворен поступак стечаја.

Стога је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу 2. изреке.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**